

Sygn. akt I CSK 335/13

## POSTANOWIENIE

Dnia 20 listopada 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski

w sprawie z wniosku M. N.  
przy uczestnictwie A. D., M. K., Z. K., B. M. i P. K.  
o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie,  
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 20 listopada 2013 r.,  
na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki A. D.  
od postanowienia Sądu Okręgowego w W.  
z dnia 7 września 2012 r., sygn. akt IV Ca [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;  
zasądza od uczestniczki postępowania A. D. na rzecz  
wnioskodawczyni M. N. kwotę 1800 (jeden tysiąc osiemset) zł  
z tytułu zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

## UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Skarżąca opiera wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej na występowaniu w sprawie istotnego zagadnienia prawnego związanego z zarzutem naruszenia art. 172 k.c. oraz oczywistej zasadności zarzutów naruszenia prawa procesowego.

Stanowiska skarżącej nie sposób jednak podzielić. Niejasne jest, jakie zagadnienie prawne, zdaniem skarżącej, wymaga wyjaśnienia na tle sformułowanego zarzutu naruszenia art. 172 k.c. Kwestia sposobu demonstrowania posiadania samoistnego dla potrzeb przesłanki zasiedzenia jest już w orzecznictwie sądowym dobrze wyjaśniona. Należy więc przyjąć, że w istocie rzeczy skarżąca usiłuje w niedopuszczalny sposób podważyć poczynione przez Sąd drugiej instancji ustalenia związane z faktem, że wnioskodawczyni była jednak samoistnym posiadaczem nieruchomości. Wynikało to zaś z ustalenia przez Sąd Okręgowy, że manifestowała ona przed kręgiem rodziny i sąsiadów swoje uprawnienie do nieruchomości. W postępowaniu kasacyjnym nie jest jednak dopuszczalne kwestionowanie ustaleń faktycznych.

Szczegółowa analiza skargi nie prowadzi też do wniosku, że jest ona oczywiście uzasadniona, zwłaszcza w związku z zarzutami naruszenia prawa procesowego. Skarżąca podnosi tu bowiem niedopuszczalny w postępowaniu kasacyjnym zarzut naruszenia swobodnej oceny dowodów oraz podważa poczynione ustalenia faktyczne (zarzuty naruszenia art. 227, 229, 230, 233 k.p.c.).

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c. *a contrario*).

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 520 § 2 w zw. z art. 13 § 2, art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398<sup>21</sup> k.p.c.

aw

jw